

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticvm

Wiestner, Jacob

Monachii, 1705

IV. De Beneficiorum Reservationem, & Germaniae Concordatis generatim.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62668](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62668)

sue possessionis jurisque possessi fructu, ut est collatio, privandus non est, ut de eligendi juris bonæ fidei possessore, ostendi *Lib. 1. tit. 6. n. 56.*

Neque obstat; quòd proprietas possessionem absorbere asseratur *e. Cùm dilectus cit.* quia id verum tantum est de actibus futuris sive collationibus faciendis, postquam constitit de proprietate; non de antea factis, *citt. Azor q. 16. Garcias p. 5. cap. 5. n. 57. & Palao Tract. 13. disp. 2. p. 28. n. 2.*

ARTICULUS IV.

De Beneficiorum Reservatione, & Germaniæ Concordatis generatim.

SUMMARIUM.

55. Reservatione beneficia à Papa expressè,
56. Affectione tacitè avocantur.
57. Reservationes aliæ Generales, aliæ Speciales sunt.
58. Earum introductarum varia causa.
59. Aliæ continentur corpore juris,
60. Aliæ Regulis Apostolicæ Cancellariæ,
61. Et aliæ Germaniæ Concordatis.
62. Quæ non omnes Imperii Romani;
63. Sed huic subjectas Germania Ecclesias,
64. Nonnullis exceptis, afficiunt,
65. Et Papæ morte non expirant.
66. Iis contravenire nequeunt Germaniæ Ordinarii.
67. Et, licet de sua potestate Plenitudine valeat,
68. Vix unquam tamen Papa solet.
69. Concordata obligant subditos, ea non acceptantes.

70. *Contra ea vim non habet præscriptio & Consuetudo:*

71. *Ni sit immemoralis,*

72. *Vel Concordata solam interpretetur.*

73. *De Concordatis Nationis Gallicanæ,*

74. *Et Regni Polonici.*

Reservatio propriè dicta est Ali-
cujus beneficii vacaturi per
habentem ad id potestatem ad
se facta avocatio, Æneas de
Falcon, *de Reservat. q. 1. pr. n. 1. Azor*
p. 2. Instit. lib. 6. cap. 36. q. 1. & Val-
lenf. Lib. 1. de Benef. Tit. 7. n. 6. Un-
de Reservata dicuntur beneficia, quorum
collationem superior, præcipuè summus
Pontifex ita sibi vindicat; ut Ordinarii
collatoris inferioris manus liget, quò
minus ab ipso ea conferri validè possint,
c. Si eo tempore 45. de Elect. in 6. c.
Licet 2. in 6. & Extravag. Ad Romani
14. inter com. hic.

Reservatis similia sunt Affecta: cu-
jusmodi propriè dicuntur beneficia, quo-
rum collationem Papa sibi vindicat, non
verbis expressis, sed tacitè sive factò a-
liquo, seu manum suam illis apponendò
ad effectum conferendi: sicut contingit,
si beneficium alicui conferat invalidè ob
latens impedimentum clerici, vel ob aut
subreptionem impetrationis: vel, si a-
licui provideri mandet de certo beneficio
vacaturo: vel, si acceptet ejus in suis ma-
nibus renuntiationem, aut ad electionem
vel collationem veteri procedi; nam et-
iam hæc beneficia, quamdiu affecta
manent, ab Ordinariis collatoribus va-
lidè non conferuntur. Ratio est; quia
ob prærogativam supremæ potestatis
conveniens est, ut in causis, quibus ma-
num Papa apposuit, alii se non intro-
mittant; ideoque, sicut cùm de causa, co-
ram inferiori iudice pendente, ipse co-
gnoscere,

55.

56.

gnoscere, vel aliquem per collationem
vg. Ordinis Subdiaconatus ordinare cap-
pit, iudex in causa amplius procedere,
c. Ut nostrum 56. de Appellat. & Episco-
pus inferior ordinationem per Diacona-
tus ac Presbyteratus collationem perfec-
re non potest, *c. In distribuendis 12. de
Temp. Ordinat.* sic etiam beneficium, cui
ad effectum collationis manus semel ap-
posita, antequam, eius collatione ef-
fectum semel assecuta, denuo vacet, a-
lius conferre non potest fere instar bene-
ficii reservati: à quo tamen differt; quòd
beneficium reservatum evadat per actum
seu dispositionem verbalem & expressam:
affectum verò tacitè, seu ipsò manus ap-
posita factò: & quòd reservatio perpe-
tua, affectio autem solummodo tempo-
ranea sit &, Apostolicà provisione effe-
ctum fortitè, cesset, Simonetta *de Reser-
vat. q. 64. n. 8.* & Gonzalez *in Reg. Can-
cell. 8. gloss. 52. n. 4.*

57. Porro reservatio imprimis alia Ge-
neralis est, alia Specialis. Priori plura
beneficia in communi, sive plura unius
rationis seu generis, vg. omnes Ecclesie
Cathedrales & Abbatie, beneficia in
Curia aut certis mensibus vacantia, vel
familiarium Papæ, Cardinalium &c. Po-
steriori verò beneficia certa, vel ratione
loci, vg. unum, ut Præpositura, vel plu-
ra aut etiam omnia alicujus certæ Ec-
clesie reservantur: vel ratione personæ,
vg. si Petro beneficium in Ecclesia, cum
vacaverit, Papa jubeat conferri, Garcias
*p. 5. de Benef. cap. 1. à n. 58. Azor cit.
cap. 36. q. 3. & Vallens. cit. Tit. 7. n. 7.*
Deinde alia clausa in Corpore juris, &
alia extra Corpus illud est, ut ex mox
dicendis amplius constabit.

8. Causæ Reservationum, quæ olim
in usu non erant, cum tempore intro-
ductarum ac propagatarum variæ sunt.
Et primò quidem ac præcipuè placue-

runt; ut constaret, omnium dignitatum,
personatum, aliorumque beneficiorum
Ecclesiasticorum plenariam dispositio-
nem pertinere ad Romanum Pontificem,
*c. Licet 2. pr. in 6. & Clement. 1. in fine,
Ut lite pend.* ab eoque beneficia confe-
rendi potestatem, dum inferioribus præ-
latis est concessa, non abdicatam, *arg.
can. Qui non scit, 2. q. 6.* sed majorem
ac potentiorē sibi reservatam, *c. Du-
dum 14. V. Nos igitur, in 6.* Deinde; ut
Papa haberet ampliorē facultatem sibi
servientes aut alios de Ecclesia beneme-
ritos, vel ad interpositas istorum preces
alios remunerandi: aut ad sedem Apo-
stolicam suppliciter recurrentibus; ne in
Clericalis status opprobrium mendicare,
aut sordidum aliquem questum exercere
cogantur, paternè providendi, Glossa
*in Extravag. Execrabilis 4. V. Reser-
vamus, inter com. cit. Simonetta q. 3. n. 5.
& Cochier ad Reg. Cancell. 8. Comment.
n. 9.* Præterea, ut inferiores Orbis
Christiani Ecclesie ac personæ Ecclesia-
sticæ majorem communicationem con-
junctionemque haberent cum Ecclesia
Romana, earum Matre: & cum summo
Pontifice, omnium Capite & Univer-
sali atque Ordinario Pastore, *can. Per
principalem, q. 3. Lessius Lib. 2. de J.
& I. cap. 34. n. 48. & Cochier cit. n. 9.*
Et demum fortassis etiam; ut tolleretur
confusio aliæque haud sanè levia incom-
moda, orta ex eo; quòd sæpe idem be-
neficium à Papa & Ordinario inferiore,
jure Concurrentibus utentibus, seque mutuo
prævenientibus, impetraretur: & col-
lationes non rarò præcipitarentur sine
delectu personarum, Flamin. *Lib. 1. de
Resignat. q. 10. n. 53. & Engel ad hanc
Rubr. n. 8.*

His aliisque incommodis ut occur-
rerent, summi Ecclesie Antistites & Ec-
clesiarum ac beneficiorum Ecclesiastico-
rum Col-

sum collatores plurima per Orbem beneficia suæ dispositioni reservârunt, c. Licet 2. c. Statutum 3. c. Presenti 34. hæc Rubr. in 6. Clement. 1. Ut lite pend. Extravag. Pia 1. Et si 3. Execrabili 4. Ad Regimen 13. Ad Romani 14. hæc Rubrica inter Communes &c. appositò decretò irritante; ut, à quocunque inferiori collatore, etiam per inculpabilem Juris aut Facti ignorantiam, conferrentur, collatio esset irrita: ita tamen; ut beneficiatus, si in dimittendo, quod sibi collatù est, beneficio reservato se difficilem non exhiberet, liberè reverti valeret ad priora beneficia, intuitu ejusmodi collationis fortè resignata: quantumvis hæc aliis collata jam fuissent; ita enim disertè scripsit Bonifacius VIII. c. Si postquam 13. & c. Si beneficia 20. in 6.

60. Prædictis & Corpore Juris clausis reservationibus cum tempore accesserunt aliæ, expressæ Regulis Cancellariæ Apostolicæ, ab Innocentio VIII. constitutis, auctisque ab ejus Successoribus; & quòd cujusque Papæ morte expirent, sub cujusque summi Pontificatus initium, sive die cujusque ad istius apicem assumptionem proximè sequenti cum Extravag. Ad Regimen cit. solitis publicari, Garcias p. 5. de Benef. cap. 1. n. 90. & 92. & Cochier ad Regul. Cancell. pr.

61. Regulas has tempore, & in Germania nostra autoritate semper antecesserunt à Nicolao V. 14. Calend. April. 1447. edità Constitutione, quæ incipit Ad sacram comprehensâ, & inter sedem Apostolicam per Joannem S. Angeli Diaconum Cardinalem à Latere legatum ex una, & Fridericum III. Imp. ac Principes Germaniæ Ecclesiasticos & Seculares ex altera parte, inita Concordata, concernentia dignitatum ac beneficiorum Ecclesiasticorum reservationes & collationes, secundum Extravag. Execrabili &

Ad regimen cit. quarum prioris Joannes XXIII. posterioris verò, & ipsi Concordatorum tenori cum quibusdam modificationibus seu limitationibus insertæ, Benedictus XII. fuere conditores. Modificationes, sive ipsi insertas Extravag. cit. limitationes singillatim referunt cit. Cochier Reg. 1. n. 23. Barbosa de Offic. Episc. alleg. 27. à n. 63. & Pirrhing ad hanc Rubric. n. 357. Eadem Nicolai V. sive Concordatorum Constitutione statuitur modus Annatarum, occasione provisionum beneficalium solvendarum, §. Placet similiter. Et demum additur, ejus observantiam duraturam deinceps, donec eam in futuro Concilio de ipsius Nationis Germanicæ consensu contingat immutari, §. De cæteris, in fine. Unde

Dubium oritur, quinam memoratis Germaniæ Concordatis adstringantur, Ratio dubitandi est; quòd inter sedem Apostolicam & Nationem Germanicam non generaliter totam: sed inter illam & istius Imperatorem ac nonnullos Principes Ecclesiasticos & Seculares pacta, laudata, approbata, conclusa & acceptata fuerint cum clausula; Ut ipsis conclusa Ordinatio collationum beneficiorum reservatorum per alternos menses possit per dictam Nationem publicari, & omnes, qui eâ gaudere voluerint, tempus congruum habeant eam acceptandi, tunc à Calendis Junij currere incipiat &c. §. De cæteris cit. Unde illos solos, inter quos inita fuerunt: & ex aliis eos duntaxat obligare videntur, qui eorum ordinatione voluerint gaudere. Rationi huic id saltè tribuendum, ut à Concordatorum Ordinatione eximantur imprimis Itali, eorum etiam ditiorum, quæ tanquam feuda Imperio Germanico quidem concluduntur, Germanicæ tamen sive Alemanicæ Nationis nomine non veniunt. Deinde ex Germanis, qui cum Imperio Germa-

Germanico Concordatorum initorum tempore nihil commune habuerunt; cum sive Pactionis, sive publicæ Ordinationis legisque vis eis adstruatur, ad ipsos non porrigantur; quod pacta solos pacificentes obstringant, l. *Si unus* 27. §. 4. V. *Ante omnia ff. de Pactionibus*. l. 1. §. 6. C. *Res inter alios acta*, & non subditi extra conditoris territorium existentes ejus legibus non adstringantur, c. *fin. de Constitut.* in 6. & l. *fin. ff. de Jurisdic.* Wamelius Tom. 1. *Consil.* 255. à n. 10. Zypæus ad *hano Rubric. Consult.* 3. & Nicolarts in *Concord. Tit.* 3. *sub.* 1. §. 2. hinc concludentes iis, de quibus sermo est, Concordatis non teneri provincias Belgii, excipientes tamen Ecclesias Nivellesensem & Cameracensem tanquam subiectas Imperio, Levenfem & Thenensensem tanquam eidem & Ecclesiæ Leodiensi subiectas & pristina privilegia retinentes, postquam ab illo sunt avulsæ.

63. Cæteras verò Nationis Germanicæ & Imperio subiectas Ecclesias omnes Concordata per se efficere, & secundum ea faciendas beneficiorum Ecclesiasticorum provisiones, defendunt Branden in *Concord.* q. 3. à n. 5. Zypæus *Analys. ad Rubric. de Institut.* n. 11. & *cit.* Nicolarts §. 3. & suadet ratio; quod pactionis non qualiscunque, sed publicæ communique nomine initæ, & Apostolicæ pariter atque Imperialis Ordinationis seu legis habeant rationem: & quæ istius rationem habent, & publicæ tranquillitatis atque unionis intuitu communi omnium nomine Imperatoris ac Principum potiorum consensu approbata sunt, legis instar sine contradictione custodienda ab omnibus sint. Ita certè ipsa Concordata, antequam aliqua ab hæresi inficerentur, ab omnibus Ecclesiis observata & custodita, *cit.* Branden n. 5. eorumque observantiam supremâ authori-

tate utrâque promotam, testantur Bullæ & Brevia Apostolica SS. PP. Clement. VII. & VIII. nec non Urbani VIII. & Imp. Maximil. I. & Caroli V. Edicta, quorum tenorem refert aut allegat *cit.* Nicolarts à §. 4.

Neque cum his pugnat Concordatis inserta clausula de Acceptatione; quia facultas istâ concessa Concordatorum non diminutionem, sed augmentum sive extensionem, & eos tantum spectat, qui licet Germanicæ Nationis nomine veniant, Imperii tamen superioritatem, quod jura Regia possiderent, illorum initorum tempore non recognoscebant, ut Bohemix Rex, Archidux Austriae & similes, Leoninus *Consil.* 50. *cit.* Zypæus *Consult.* 3. & Nicolarts §. 11.

Dixi etiam, *Per se*; cum propter Ecclesias non paucas per invalecentem hæresin à Fide Catholica & Romanæ Ecclesiæ unionem abstractas: tum propter alias, specialibus, antiquioribus & favorabilioribus Concordatis à Sede Apostolica impetratis munitas, ut de Leodiensibus Nicolarts §. 11. cum Zypæo, & iste etiam de Herbipolensi & Bambergensi Ecclesiis perhibet *Consult.* 3. *cit.*

Dubium secundò est, an Concordata vim suam retineant Sede Apostolicâ vacante. Ratio dubitandi oritur à paritate *Extravag. Regimini cit.* & Cancellariæ Apostolicæ Regularum, quibus inductæ beneficiorum reservationes morte Papæ expirant; ut omnes mensis Ordinarii evadant, & iste, Sede Apostolicâ vacante, beneficia mensè quocunque vacantia valeat conferre, donec *Extravag. cit.* & Regulæ illæ, aliquò ad summi Pontificatus apicem evectò, fuerint publicatæ, Gonzalez in *Reg.* 8. *Proem.* §. 5. n. 40. & Garcias *cit.* cap. 1. n. 645. Sed alia ratio est Germanicæ Concordatorum; hæc enim, iisque inductam beneficiorum

ficioꝝ reservationem Papæ morte non expirare, sed esse perpetua difertè exprimit tenor Concordatorum, afferentium suæ ordinationis observantiam *Duraturam deinceps, nisi eam in futuro Concilio de ipsius Nationis Germanicæ consensu contingat immutari, §. De ceteris & §. Placet, in fine*; ut proinde Germaniæ Ordinarii in mensè Apostolico, sicut plenà, sic & vacante sede, vacantia ante trimestre lapsum nequeant conferre, *citt. Cochier Proem. n. 21. Barbosa alleg. § 7. n. 63. Nicolarts Tit. 1. dub. 8. §. 14. & Pirrhing cit. n. 357. in fine.*

66. Dubium & difficilis resolutionis controversia tertio est, an Concordatis, quoad dignitatum & beneficiorum Ecclesiasticorum reservationem, alternamve collationem & solutionem Annatarum valeat derogari. Rationem dubitandi suggerunt ipsa Concordata: quorum §. *De ceteris* Papa, se per quamvis dispositionem, sub quavis verborum forma factam faciendamve, Ordinariorum aliorumque collatorum provisiones non impediturum, difertè promissit: eodemque, & §. *Placet similiter* de ipsis placita ordinatione collationum beneficiorum non reservatorum per alternos menses, & de declarata observantia Annatarum subdit, eam *Duraturam deinceps, nisi in futuro concilio de ipsius Nationis Germanicæ consensu aliter fuerit ordinatum & eam contigerit immutari.* Unde Concordatis neque ab Imperatore aut Germanicæ Nationis Ordinariis, neque ab ipso Papa sine alterius partis consensu derogari posse, inferitur; quia Concordata, ut ipsum nomen indicat, rationem habent Pactionis publicæ utrinque acceptatæ, & Contractûs ab utraque parte inviolabiliter observandi, *c. 1. & c. Quaaliter 3. de Pactionibus* & quia ad pactionum, præsertim publicarum, observantiam o-

bligat lex Naturalis, *l. 1. ff. de Pactionibus & l. In his §. §. 2. ff. de Solutionibus* Principes non minus, quàm subditos adstringens, *c. Novit 13. de Judiciis & c. 1. de Probat. Lessius Lib. 2. de I. & I. cap. 17. n. 27. & Molina Tract. 2. de I. & I. disp. 257. n. 1.* quia Principi Deus quidem leges, non etiam pacta & contractus subjecit, pronuntiatum est Baldi *in cap. 1. de Natura Feudi.*

Sed hæc non ita de Papa, sicut de Germaniæ Ordinariis & ipso Imperatore, explorata sunt; cum his Concordatorum Ordinationi contravenire volentibus foriter obstant: minus tamen quàm ipsos ligent manus Papæ: qui, cum de beneficiis cæterisque juribus Ecclesiasticis, iustâ causâ poscente, disponendi potestatem à Christo domino immediate acceptam, nisi Papatui renuntiandò, à se nequeat abdicare, ut *arg. c. Dudum 14. §. Nos igitur in 6. rectè observant Suarez Lib. 4. Defens. Fidei cap. 34. d. n. 22. & aliis relatis Diana p. 5. tract. 1. resol. 14. iustâ causâ exigente & de potestatis suæ Plenitudine Concordatis poterit contravenire, Laiman Lib. 4. tract. 2. cap. 10. n. 3. Gonzalez in Reg. 8. gloss. 24. n. 26. Branden in Concord. 9. §. n. 5. Cochier in Reg. cit. gloss. 11. n. 21. Nicolarts Tit. 3. dub. 3. §. 5. & Wagnereck in Concord. §. In aliis not. 1. quòd Papa ipsorum Concordatorum tenore non obscure insinuavit, cum §. *Item placet cit. Archi- & Episcoporum Electiones, si Canonicæ fuerint, se Confirmaturum*, ait, insertâ clausulâ, *Nisi ex rationabili & evidenti causa de digniori & utiliori persona duxerimus providendum.**

Neque cum his pugnat natura contractûs, partim; quia Concordata privilegii Apostolici potius quàm contractûs rationem habent; cum spiritualia sub con-

sub contractum propriè dictum & commercium non cadant: & per Concordata Papa de jure suo potiùs aliquid remiserit, vel potiùs aliquid communicarit, quàm acquisiverit, ex decisione Rotæ in *Bna Canonicatus Leodienfis* 15. *Martij* 1610. quam *cit.* Nicolarts §. 6. refert, partim verò; quia summus Princeps ex justa causa derogare valet pactionibus cum subditis suis initis, ut cum Felino in *c. Novit.* 13. de *Judiciis* n. 8. & aliis docent Suarez & Diana 1. *cit.* & ipsis etiam Germaniæ Concordatis per Indultum Apostolicum Primariarum precum Imperialium, uti & aliud Lovaniensi Universitati concessum expressè derogatum, ostendit *cit.* Nicolarts §. 9.

68. Sed, ut hæc ita sint, & Papæ potestatis suæ Plenitudine utendi & Concordatis derogandi facultas omnis adempta non sit, istâ tamen ipsum non facillè usurum; atque illis sine expressa & specifica mentione nunquam derogaturû, perspicuè declaratum est à Paulo VI. *Constitut.* quæ incipit *Ex pastoralis*, 5. *Caletend.* April. 1613. edita, quâ ait, nec suæ unquâ mentis nec Prædecessoris sui fuisse, Concordatis derogare: & literas à Prædecessore suo in ipsorum præjudicium obtentas pro ob-vel subreptitiis habendas. Idem quoque declaravit Gregorius XIII. quadam *Constitutione* 6. *Junij* 1572. publicata asserens, se, sub quacunque verborum forma scripserit, concordata lædere nolle, apud Simonettam de *Reservat.* q. 99. n. 28. & *cit.* Cochier *gloss.* 11. n. 23. Unde

69. Dubium quartò, & non minùs præjudiciosa magisque impedita resolutionis controversia est de Concordatorum acceptatione, & non usu, usive ipsorum tenori contrario. Et acceptationem quidem sive subditorum in ea legitime publicata consensum, sicut ad cæ-

teras Apostolicas Sanctiones, sic ad ipsa quoque, ut obligationem inducant, non necessarium, liquet ex antè dictis & traditis *Lib. 1. tit. 2. n. 72.*

Nou-usu etiam usive contrariò, seu consuetudine legitime præscriptâ iis derogari ullatenus posse, *cit.* Branden *q. 2. n. 4.* Cochier *Gloss. 1. n. 5. in fine* Nicolarts *cit. Tit. 3. dub. 2. §. 3.* & DD. alii, ab isto §. 4. congesti negant, cum; quòd generatim reservationibus Apostolicis derogandi vim ullam non habeat præscriptio & consuetudo: tum verò; quòd Concordatis appositum sit decretum seu clausula irritans, *Si quid secus à quovis quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.* Sed hæc sanè levia sunt; cum enim consuetudine legitime præscripta derogari valeat aliis legibus humanis etiam Ecclesiasticis, *c. fin. de Consuet.* eaque derogatum sit non paucis, actus contrarios irritante clausula munitis, non apparet, cur derogari nequeat Constitutioni, beneficia quadam reservanti Apostolica provisioni, etiam munita clausula irritante.

70. Quare his melior ea ratio est; quòd consuetudo exigat consensum legislatoris, *l. De quibus* 32. *in fine ff. de LL.* *Glossa fin. in c. fin. de Consuet.* ubi Panormit. n. 13. & Suarez *Lib. 7. de LL. cap. 1. à n. 6.* Papæ autem consensum in consuetudinem Concordatis contrariam desiderari, exploratum sit non solum ex ipsa Concordatorum Constitutione, disertè asserente, *Ea perpetuè duratura, nisi in futuro Concilio aliter fuerit Ordinarum:* sed inde etiam; quòd Concordatorum observantiam summi Pontifices & Imperatores urgeant, eorumque non-usus seu usus contrarii exceptiones non admittant. Quibus accedunt variæ Constitutiones Apostolicæ, præsertim Clementis VII. quæ incipit

Admo.

Admonet, edita Calend. Julii 1534. quas-
cunque collationes contra formam Con-
cordatorum factas faciendæ esse irritas,
nullumque ad beneficia titulum tribue-
re, asserentis: eorumque possessores ha-
bentis pro intrusis & malæ fidei possesso-
ribus; ut ipsis neque Regulæ de Annali
& Triennali possessore, neque de Concor-
datis non receptis exceptio profint: &
Innocentii X. quæ incipit *Zelo domus Dei,*
26. Novemb. 1648. publicata & declarans
omnia, quæ contra Concordata statuta
fuerint, irrita viribusque & effectu vacua
fuisse & perpetuò fore: eisque præscri-
bendi causam etiam longissimo & immem-
oriali tempore non acquiri.

71. Verùm, quia Innocentiana hæc Con-
stitutio, ut à Colendissimo Præceptore &
Antecessore meo P. Weils in *Concord.*
assert. 6. refertur, solummodo impetit
statuta, Juri Ecclesiastico derogandi mul-
tò minorem, quàm consuetudo, imò
nullam vim habentia, juxta dicta *cis. Tit.*
2. n. 34. Clementina autem in minoris
duntaxat, non longissimi & immemorialis
temporis non usu usque contrario fundatæ
consuetudini ac præscriptioni resistit, i-
stiusque exceptione repulsam non constat,
damnare non ausim Opinionem Lud. Eng-
gel *ad hanc Rubric. n. 52.* Concordatis
derogari posse, asserentis consuetudine
seu præscriptione tanti temporis, cujus
initii memoria non existit, præsertim
cùm tali præscriptione niti videam Sere-
nissimæ & Electoralis Domus Bavaricæ
jus nominandi seu potius præsentandi cle-
ricos ad dignitates & beneficia in utraque
provincia sua extra Cathedrales Eccle-
sias & civitates Episcopales vacantia in
mense Apostolico, ut patet ex *Recessus*
concordat. inter Serenissimam illam Do-
mum & Reverendissimos ac Cellissimos
DD. Bavaricæ diocesum Ordinarios an-
nò 1583. *initorum epp. 4.* Verbis hæc Jus

mit Päpstlicher Heiligkeit Monath /
so Ihr Durchleucht præscribirt. Pro
eadem præscriptione vel consuetudine et-
iam facit ratio, partim; quòd ejusmodi
consuetudo ac præscriptio Concordatis
derogans ullò Jure expressè non reprobe-
tur: partim verò; quòd Concordatis de-
rogari valeat indultò seu privilegiò Apo-
stolicò; & hòc ipsis derogatum fuerit
per Primarias preces Imperiales & In-
dultum concessum Universitati Lovani-
ensi: explorati autem Juris Regula sit, ea,
quæ obtinentur privilegiò, acquiri etiam
posse consuetudine ac præscriptione tem-
poris immemorialis, si huic non resistat
Jus & præscribens capax sit possessionis,
ut *arg. c. Super 26. V. Preterea de V. S.*
& l. Hoc jure 3. §. 4. ff. de Aqua quorid.
& est. cum Innocentio in *c. Novit. 13. cit.*
tradit cit. Gonzalez Gloss. 33. n. 4. & alii
apud Barbolam in c. Super cit. n. 7.

Quin etiam Ordinariæ seu consue- 72.
tudini seu præscriptioni Concordata sal-
tem interpretandi vis sua constat; ut,
cùm, an beneficium aliquod v.g. dignitas,
officium vel administratio sedis Aposto-
licæ dispositioni reservata, alternæ vel
soli ejus aut inferioris collatoris provi-
sioni obnoxia sit, an ex aliquo primi anni
fructus & quæ quantitate solvendi sint,
Concordatorum tenor dubium relinquit,
aut inter DD. controversatur, id quod
receptum est usu, Jure permissum censea-
tur; quia dubii Juris consuetudo optima
interpres habetur *c. Cum dilectus 8. de*
Consuet.

Concordatis, à Germanica Natione 73.
in usum jam deductis, successerunt simi-
lia, à Natione Gallicana cum sede Apo-
stolica inita: quibus post sanctionis Pra-
gmaticæ, circa beneficiorum provisiones
in Regno illo contra decreta Apostolica
vigentis, abolitionem inter Leonem X.
Pontificem Maximum & Franciscum I.
K 3 rotius

totius Gallia Regni nomine convenit; ut Rex in posterum ad Archi- & Episcopatus, Abbatias, Prioratus & monasteria nominationes, & secundum has Papa collationes faceret: cæteras verò dignitates & beneficia in quovis mense vacantia collatores Ordinarii, Graduatarum præcipue personarum habitâ ratione, quibusdam liberè, aliis ad Universitatum nominationem conferrent: Gratia verò Expectativa & reservationes beneficiorum generales ac Speciales à sede Apostolica in posterum nullæ emanarent. Super quibus *Constitutionem*, quæ incipit *Primitiva*, à memorato Papa 14. *Calend. Jan. 1516.* editam Petrus Rubuffus uberrimè eoque eruditissimò Commentariò illustravit.

74. Non multò post Gallicana, eòdem Papâ Romæ sedente & Sigismundo Bathoreo in Polonia regnante, inter sedem Apostolicam & Nationem Polonicam inita, & à Clemente VII. *Constitutione*, quæ incipit *Cum singularem*, 5. *Calend. Decembr. 1526.* publicatâ cum ampliatione confirmata sunt Concordata, quæ cum Germanis in multis conveniunt, & Ecclesiasticæ pariter Regiæque legis & publicæ pactionis instar hodièque custodiuntur.

ARTICULUS V.
De Dignitatibus & Beneficiis in Germania Reservatis.

SUMMARIUM.

75. Talia sunt I. *Vacantia per obitum alicujus Cardinalis:*
76. II. *Variarum Officialium Papa:*
77. III. *Verorum, ejus duntaxat, Com-*
mensalium:

78. IV. *Legatorum, Collectorum, The-*
saurariorum Apostolicorum &c.
79. V. *Vacantia apud Sedem seu in Cu-*
ria,
80. *Ubi audientia causarum & litera-*
rum Apostolicarum expeditio est.
81. *In Curia vacant beneficia, intra duas*
dies,
82. *Et, dum illam sequuntur, deceden-*
tium:
83. *Uti & resignata in manibus Papæ.*
84. *Et per sententiam privationis ab*
eo latam amissa.
85. *Curata, in Curia sede vacante va-*
cantia, Ordinarius statim:
86. *Cætera verò post mensem conferre*
potest.
87. VI. *Vacantia per translationem,*
depositionem &c. à Papa sa-
ctam.
88. *Secundum aliquos quævis, amissa*
ipso jure.
89. *Verius ista reservata non sunt.*
90. *Etiamsi ob Hæreses,*
91. *Vel Simonia Confidentialis crimina*
sint amissa.
92. VII. *Vacantia per assecutionem di-*
gnitatis &c. à Papa obtenta:
93. *Nisi ista obtenta sit virtute Expecta-*
tiva,
94. *Vel Episcopatus sit merè Titularis,*
95. *Vel obtentus collatione Archiepisco-*
pi Saluburgensis,
96. *Vel cum eo, ad beneficia perpetuò re-*
tinenda, Papa dispensari.
97. *Electis beneficiorum resignationem*
ante Confirmationem permit-
tentium,
98. *Et negantium DD. Opiniones ac*
fundamenta:
99. *De hisque sensus Auctoritatis.*
100. *Resignare beneficia electi nequeunt*
post Confirmationem.
101. VIII. *Archi- & Episcopatus &c. ad*
quos ce-